

ವಸುಮತಿ ಉಡುಪ
ಕಲೆ: ಎಚ್.ಎನ್. ಮೋನಪ್ಪ

ಕುಟುಂಬದೊಳಗೆ ಬಿಸಿಗಾಳಿ, ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ ತಂಗಾಳಿ!

ಕೆಲಸದ ಮಹಿಳೆ ಸರೋಜಾಳೊಂದಿಗೆ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನ ಕಲ್ಪಿಸುವಂತಹ ಅನುಭವದ ನಂತರ, ಅಪ್ಪನೊಡನೆ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಭಾವನಿಗೆ. ಅವನು ಅದೆಷ್ಟೇ ಲಲೈಗರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಅದ್ಯಾಕೋ ತೋರುಗಾಣಿಕೆ ಅನಿಸತೊಡಗಿತ್ತು.

ತಪ್ಪು ತಪ್ಪು ತಪ್ಪು, ಪರಿಶ್ಕಿಸಿ ನೋಡದೆ ಯಾರಲ್ಲೂ ಹುಳುಕು ಹುಡುಕಬಾರದು ಅನ್ನುತ್ತಿತ್ತು ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ. ಕೆಲಸದ ಸರೋಜನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ಮೂಕಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದು ಅನ್ನುವುದು ಒಂದು ಯೋಚನೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಅಪ್ಪ ಅವಳೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿದ್ದೇ ಹೌದಾದರೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೂರ್ಖತನ ಅನ್ನುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಯೋಚನೆ. ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವಳನ್ನು, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವವಳನ್ನು, ವಿನಾಕಾರಣ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಚಕ್ರರ್ ಹಾಕದಿರುವವಳನ್ನು ಏಕಾಏಕಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಡಿಸುವುದು ಅಂದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಅಪ್ಪನೇ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೊಬ್ಬರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ನಿಭಾಯಿಸಬಲ್ಲೆ ಎನ್ನುವ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಭಾವನಿಗಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಗುಡ್ಡ ಗುಣಿಸಿದರೂ ಭಾಮ ಅಪ್ಪನ ಚಲನವಲನಗಳ ಕಡೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರೋಜ ಮನೆಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ. ಮಾಮೂಲಿನ ವ್ಯವಹಾರದ ಹೊರತು ಗುಮಾನಿ ಬರುವಂಥದ್ದೇನೂ ಕಂಡು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ತೋರಿಸದಿದ್ದರೂ ಅಪ್ಪನೊಡನೆಯ ತನ್ನ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸ, ಒಲವು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವತ್ತು ಸರೋಜಳನ್ನು ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇ ಕೊನೆ, ಮತ್ತೆಂದೂ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಧೈರ್ಯವೋ, ಮನಸ್ಸೋ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ಭಾಮ. ಬರಬಹುದಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗಲೂ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಳೆದು ದಿನಾ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಾಪಸು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು ಹುಡುಗಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವತ್ತು ನಡೆದಿದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟಳೇ ಭಾಮ? ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ಅಪ್ಪ ಇಲ್ಲದಾಗ ಅವರ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತಪಾಸಣೆ. ಸರೋಜ ಮುಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಒಣ ಕಸವೋ, ಒಡೆದ ಬಳೆಯ ತುಣುಕೋ ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ರುಗ್ಗೆನ್ನುತ್ತಿತ್ತು ಎದೆ, ಮುಖ ಕಪ್ಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೋಣೆಗೆ ಸರೋಜ ಗುಡಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಇಂಥವು ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಕುರಿತು ಅವಳೇ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಬರುವವಳಾದರೂ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ನುಣ್ಣಿಗೆ ತಲೆ ಬಾಚಿಕೊಂಡು, ತುರುಬಿಗೆ ಎಂಥದೋ ಒಂದು ಹೂವು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು ಸರೋಜ. ಭಾಮ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದ ಕೈತೋಟದ ಗುಲಾಬಿಯನ್ನು ಅವಳು ಕಿತ್ತು ಮುಡಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸೈರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಭಾಮ. 'ಗಂಡ ಇಲ್ಲ ಅಂತಿ. ಹಣೆಗಿಟ್ಟೊಂಡು, ಬಳೆ ಹಾಕೊಂಡು, ಹೂ ಮುಡ್ಡೊಬಹುದೇನೇ?' ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದ್ದಿತ್ತು ಭಾಮ.

'ಇದ್ದಾಗ ನಂಗೇಂತ ನಯಾಪ್ಪೆಸೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೋನಲ್ಲ, ಇದ್ದೂ ಒಂದೇ, ಸತ್ತೂ ಒಂದೇ ಅನ್ನೋ ಹಾಗಿದ್ದ, ಸತ್ಯ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಸಣ್ಣಮ್ಮಾ, ಅವನು ಸತ್ತೆ ಸಾಕು ಅಂತ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅಂದ್ವಂತಿದ್ದೆ. ಕೊನೇಪಕ್ಷ ನಾ ದುಡಿದಿದ್ದನ್ನು ಕಸಿಯೋದಾದ್ರೂ ತಪ್ಪಿತ್ತಲ್ಲ. ಇಂತೋನು ಸತ್ತ ಅಂತ ನನ್ನ ಸುಖ ನಾ ಯಾಕೆ ಬಿಡ್ಡೇಕು? ಯಾಕಾದ್ರೂ ಹುಡುಗಿರಿಗೆ ಮದುವೆ ಅಂತ ಮಾಡ್ಬಾರೋ...'

ಆಗ 'ಅಯ್ಯೋ...' ಅನಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಂತರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದೇ ಅರ್ಥ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸುಖವನ್ನು ತಾನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇ ಸರೋಜ? ಅಪ್ಪ ಸ್ವಂತ ಮನೆಗೆ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಬದಲಿಸಿ ಸರೋಜ ಮನೆಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರತೊಡಗಿದ ಮೇಲೆ ಮನೆಯ ಚಿತ್ರಣ ಬದಲಾಗಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಮನೆಯೆದುರು ಚೊಕ್ಕವಾಗಿ ಗುಡಿಸಿ, ನೀರು ತಳೆದು, ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕುವುದು ಅವಳ ಮೆಚ್ಚಿನ ಉದ್ಯೋಗ. ದಿನಕ್ಕೊಂದು ರೀತಿಯ ಚುಕ್ಕೆ ರಂಗೋಲಿ. ಮೊದಲ ದಿನ ಅವಳು ರಂಗೋಲಿ ಕೇಳಿದಾಗ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿದ್ದಳು ಭಾಮ.